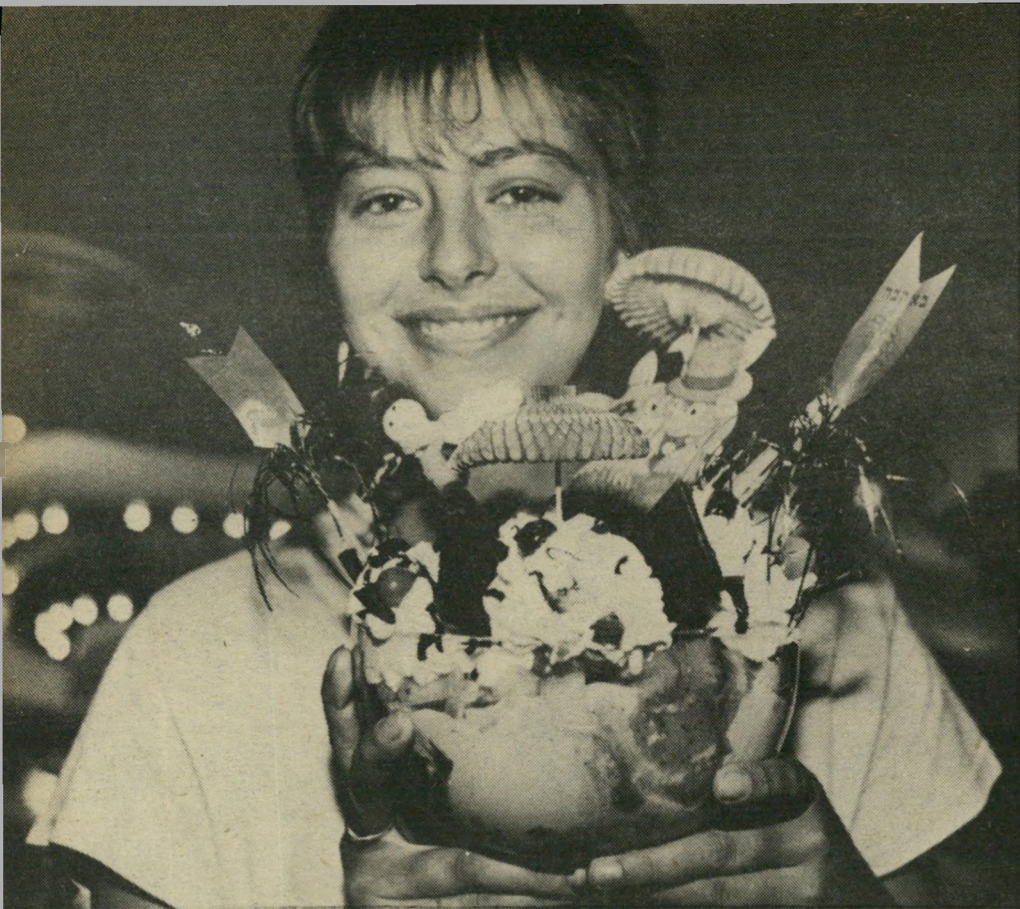

„לא אוהבת ספיאגטי!“

לחסוך גרוש, מכסימום כרטיס שבאמצעותו אוכל לחזור בחזרה. אבל הכל לא חשוב. העיקר שאני לא צריכה למסור דיווחשבון לאף אחד. אבל האמת היא שאף אחת מהנערות לא מצליחה לחסוך לה כסף מהעבודה. הן מתייחסות לכסף ככסף שבא בקלות ולכן מרביתן מבזוזות, בקלות, את הכסף שהן מרוויחות. האמת היא גם שכל הנערות בעבודת המלצרות רואות בעבודה זאת עבודה זמנית בלבד, הדרך קלה כדי להרוויח כסף. יש כאלה המסרבות להזדהות. הסכירה אחת מהן: „אסור בבית שידעו שאני מלצרית פשוטה, אני מספרת להם שאני עובדת כדוגמנית.“

בריצי פגשנו את רוחמה אסור מקריית שמונה, שהגיעה לפני חודש לתל-אביב. „אני מתגוררת אצל אחותי הנשואה, אז אין לי הוצאות. אני אעשה קצת כסף ואחזור לקריית שמונה. אבי עובד התעשייה הצבאית ואני מתחילה עוד חודש ללמוד במכללת תל-חי. אני מגישה פה ספאגטי. למזל, אני לא אוהבת לאכול את זה.“ לידה עוזרת שרלוט סנסון מדנמרק, שהגיעה לפני שלושה חודשים לארץ. מספרת שרלוט: „אני כלייך גאה שאני אדם עצמאי ולא מקבלת גרוש מהורי. בשביל ההרגשה הטובה הזאת אני מוכנה לעבוד קשה. הצרה היא שבארץ ההוצאות הן ממש גדולות. אני לא חושבת שאצליח

מלצרית סבינה ב"באלון"
יפהיות, בחצאיות קצרצרות

מלצרית שרון ב"באלון"
חתן וכלה, אחרי החופה

מלצרית שרלוט ב"ריצי"
כרטיס חזרה לדנמרק

מלצרית רוחמה ב"ריצי"
קצת כסף לתל-חי

הר של קאלוריות

שרון גטניו, צברית האחראית על המלצריות בבאלון. מתפעלת 30 מלצריות, כשכל ערב עובדות 15 ננות. פעם אהבה גלידה, היום, מרוכ גלירות, היא לא יכולה להסתכל על זה יותר. העבודה מפרכת: „אני מתחילה לעבוד בארבע אחר הצהרים וגומרת באחת כלילה.“ היא מקווה לחסוך כמה לירות וללמוד גרפיקה. אביה עובד בעבודה רומה, כמרינה בתל-אביב. בינתיים היא עוד לא התרגלה לראות את הכלות הבאות מיד אחרי החופה, עם החתן, כדי לאכול גלידה. מאחר שבמקום מוגשת הגלידה עם כל מיני צעצועיילוואי, יש כאלה שממש רבים ביניהם מי יקח ויקבל את הקישוטים. אבל זה לא שייך לחתנים ולכלות.

נכנסתי יום אחד לאכול גלידה עם המישפחה. אני את הגלידה לא זוכר, היו שם מלצריות בנות 16 עם חצאיות קצרצרות שממש איראפשר היה להתרכז בגלידה.“ סיפר אחד מהלקוחות של המקום. ואכן, בחודשי הקיץ היה באלון מלא מלצריות יפהפיות, תלמידות גימנסיה. אך עם תחילת הלימודים נשארו רק המלצריות המיקצועניות, הוותיקות. סבינה ריקליס, (21), מגרמניה טוענת: „אני מלצרית מיקצועית. אחת שיודעת איך לפתוח דג ואיזה יין להגיש לשולחן. כאן אני מגישה רק גלירות. לפעמים אני יכולה לקבל טיפ אפילו של 1,500 שקל מלקוח אחד. אך תמיד הגבו הוא זה שנותן.“ עובדה מעניינת, נכון?